

Desexos baleiros para negociar a paz

Description

Recentemente, Emmanuel Macron volveu a provocar furia en Kiev. O presidente francés pediu a Occidente que estudase como responder á demanda rusa de garantías de seguridade se Moscova acepta negociar o fin da guerra. “Unha das cuestións fundamentais que debemos pensar… é o temor de que a OTAN se achegue á porta de Rusia e exista un despregamento de armas que poida ameazar a Rusia”, dixo Macron.

Os funcionarios ucraínos reaccionaron con indignación á chamada de Emmanuel Macron, porque non é pertinente falar de garantías para un Estado que practica abertamente terrorismo e xenocidio na Ucraína, amosando a súa disposición a destruíla completamente xunto á súa poboación, se non renuncia a ser un país europeo e non se incorpora ao “mundo ruso”, abandonando a súa identidade nacional. Esta esixencia de Rusia resulta aínda máis macabra, porque de acordo co memorando de Budapest, quitou a Ucraína as armas estratéxicas que quedaban da URSS e comprometeuse a garantir a soberanía de Ucraína.

O secretario do Consello de Seguridade Nacional e Defensa, Oleksiy Danilov, comentou que quen necesitaba garantías era Europa e o mundo, e esas serían “unha Rusia desnuclearizada e desmilitarizada”. Mykhailo Podolyak, asesor da Oficina do Presidente de Ucraína, dixo que en lugar de garantías para o Kremlin, necesitábase crear unha nova relación con Rusia, o que só sería posible tras o xuízo e a condena dos autores da guerra contra Ucraína e a imposición de reparacións.

Non se sabe se o presidente Macron de verdade é tan inxenuo e cre que se poida conseguir que Rusia poña fin á súa intervención militar e se acolla a unha vía de negociacións. As canles de propaganda do Kremlin contestaron o intento pacificador do mandatario francés manifestando que non vían outra opción que a guerra, que a garantía para Rusia serían as súas tropas en Kíiv, Lviv, é dicir, o resto da Ucraína que aínda non ocupou. Fan cada vez menos esforzos por ocultar os seus obxectivos reais: xa non mencionan a supostas desmilitarización e desnazificación de Ucraína, que usaron como pretexto xustificador da invasión, falan de guerra, de destruír Ucraína para derrotar á OTAN e a Occidente.

O presidente ruso mesmo confirmou tamén nos seus discursos públicos a súa disposición de seguir loitando polos seus obxectivos por medio de guerra. O 7 de decembro, nunha reunión co Consello de Dereitos Humanos de Rusia, dixo que a guerra en Ucraína, a que cualificou de “operación militar especial”, podería converterse nun “longo proceso”. Ao mesmo tempo, cualificou de “resultado significativo” da operación a anexión de parte dos territorios de Ucraína, aínda que o feito é que non controlan totalmente ningunha das provincias incorporadas e perderon a capital da provincia de Jersón. Para facer crer que a guerra é exitosa para Rusia, Putin destacou o logro estratéxico da súa “operación especial”: ‘o mar de Azov converteuse nun mar interior da Federación Rusa”, e lembrou ao primeiro emperador ruso, Pedro o Grande, que coa loita polo acceso ao mar de Azov abriu a campaña de expansión de Moscova para converterse nun imperio no primeiro cuarto do século XVIII.

Na mesma reunión, Putin tamén se referiu ao perigo dunha guerra nuclear, que, segundo el, está a medrar. Preguntado pola posibilidade de que Rusia use as súas armas nucleares por primeira ocasión, contestou en forma enigmática: “se non as empregamos primeiro baixo ningunha circunstancia [o que di a doutrina militar rusa actual], significa que tampouco as empregaremos como reacción, porque as posibilidades de uso en caso dun ataque nuclear contra o noso territorio, son enormemente limitadas…”. Para que ninguén o dubidase e non se interpretase como renuncia ao uso de arma nuclear (o que pasou co chanceler alemán Olaf Scholz, quen xunto con Emmanuel Macron non perde a esperanza de atopar mostras de cordura ou decencia no mandatario ruso), ao día seguinte, o 9 de decembro, Putin dixo que estaban a considerar incluír na doutrina militar un ataque nuclear preventivo para desarmar ao inimigo.

Esta renovada chantaxe nuclear prodúcese nun contexto de escalada das hostilidades na fronte do Donbass e de destrución total de infraestruturas críticas. A pesar das protestas dos países occidentais polos ataques, o líder ruso prometeu seguir coa súa práctica terrorista de atacar e destruír as redes enerxéticas de Ucraína, que deixaron a millóns de persoas ás escuras e con frío mentres as temperaturas caen despiadadamente. Ata o Papa Francisco, que como pastor trata de manterse á marxe dos discursos políticos, comparou o exterminio de ucraínos que leva a cabo Rusia co que fixo Hitler contra os xudeus.

O problema ou a traxedia consiste en que os países amigos ou socios de Ucraína, que de verdade son conscientes de que é Ucraína quen debe gañar esta guerra, préstanlle unha enorme axuda militar e económica, pero sempre manténdose supostamente á marxe, de maneira absolutamente autoenganosa, pretendendo presentarse como non implicados directamente na guerra. Pero, á fin e ao cabo, o que pretende Putin é derrotar a Occidente para que recoñeza que Rusia é máis forte e pode mandar onde lle pareza. Ucraína non interesa, nin o seu territorio, nin a súa poboación, nin sequera o seu potencial económico, que se está destruíndo sen piedade.

Occidente fai coma se non o entendese e continúa poñendo límites que Putin traspasa sen vacilación. Ultimamente o secretario xeral da OTAN, Jens Stoltenberg, reiterou que o máis importante era evitar unha maior escalada, pero a triste realidade é que Putin logra escalar, facendo caso omiso a eses límites que lle pon Occidente. Isto observámolo desde 2014 e con máis forza, desde o pasado mes de febreiro, as sancións impostas non impiden o financiamento da guerra rusa; as armas, que chegan a Ucraína con atraso, non permiten recuperar en meses os territorios que Rusia ocupou en días ou semanas, e infinidade doutros sucesos que permiten a Putin crer que Occidente lle ten medo ao seu terrorismo.

Non se sabe ata cando alcanzarán os recursos de que dispón este novo Hitler, pero o que é indubidable é que non se deterá antes de causar unha devastación total de Ucraína para provocar medo ao resto de Europa e América.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Europa

ETIQUETAS

Galicia Guerra Ucraína internacional

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Relacións Internacionais

Date Created
Decembro 14, 2022
Meta Fields

Autoria :	12106
Datapublicacion :	20221214